

Minerva, 1792 – et indlæg i debatten om ophævelsen af slavehandelen. (ss. 329-333)

(forf. ukendt men et svar til Kirstein og et indlæg i debatten om afskaffelsen af slavehandelen)

Naar nu de saaledes bemandede Skibe komme til deres Bestemmelse, gøres de i Stand til at modtage Slaverne, som da enten kjøbes eller ligefrem røves. Dette bestaaer i, at der paa Dækket tilberedes To Rum under Takkelagen, skilte fra hinanden med Planker, dækkede for oven og paa Siderne med gamle Matter, der fæstes paa Bielker og Sparrer; de skal tiene til at skiule Negrene for den brændende Soel, og for Storm og Regn; dette sidste gjøre de kun slet. — Negrene bringes ombord, lænkede med Hænder og Fødder To og To sammen, og føres ned i Rummet, deres egentlige Opholdssted, saalænge Transporten varer. Der er ogsaa Afdeeling for Mandfolkene, Qvinderne og Børnene, hver for sig. Skibene belæsses med saa mange, som kun paa nogen Maade kan rummes. —

Paa Rummet, de faae, giver Falconbridge følgende Exempel: Et Liverpoolsk Skib, som førte 500 Negre, var 235 Tønder stort. Det var over Bielkerne 25 Fod bredt; mellem Dækkene 92 Fod langt. Forraadskammeret holdt 15 Qvadratfod; der var ingen Negre.

Negerrummene vare:	Mændenes	45 Fod,
	Qvindernes	circa 10 —
	Børnenes	<u>22 —</u>
i alt for Negrene	- -	77 Fod.

Rummene ovenpaa, 8 til 9 Fod brede og ligesaa lange som Kammerne for neden, fraregnede.

Frossard har maalt to Skibe i Aaret 1785. Det eene var paa 50 Tønder. Slavekamrene vare 38 Fod lange, paa det bredeste 9 Fod 8 Tommer brede, og Høiden ikke fuldt 4 Fod. Det skulde føre 140 Slaver; det andet Skib var paa 12 Tønder.

Længden paa Slavekamrene var 24 Fod, den største Brede 8 Fod, den mindste 4 Fod; Høiden var 2 Fod 9 Tommer. Dette skulde føre 36 Slaver.

Kamrene ere i Almindelighed aldrig saa høie, at en Karl kan staae ret op der; i somme Skibe kan de ei engang sidde. Clarkson fortæller om et Skib, der skulde føre 30 Slaver, men var bygt til at tiene til Lysttoure paa Severnfloden for 6 Mennesker.

Naar de skal ligge der, er der oftest ingen anden Plads for dem til at ligge end paa Siden, ja endog ligefrem ovenpaa hinanden.

Negrenes Føde ombord bestaaer fornemmelig i Svinebønner, der kaages til Grød, kaagt Yams og Riis, og imellem lidt Flesk eller Oxekiød; undertiden faae de en Suppe dertil, bestaaende af Palmolie, Meel, Vand og Peber, som Matroserne kalde Slabbersous. I deres Hiem leve Negrene fornemmeligen af Kiød og Fisk. Svinebønnerne bringe Guineaskibene med fra Europa; men disse have Negrene overhoved saadan Afskye for, at de heller sulte end spise dem. De faae to Gange om Dagen Mad. Klokken 8 om Morgenen og Klokken 4 om Eftermiddagen; dog paa de fleste Skibe kun eet ordentligt Maaltid. Maden kommer i et Spand, hvorom Ti leire sig med Træskeer; disse tabes snart, hvorefter de maae hielpe sig med de bare Hænder.

De svageste ere herved ilde farne. De faae hver en Pæl Vand til hvert Maaltid, som bliver hver af dem tilmaalt i en Øse. — Ville de ikke spise eller drikke, saa holder man dem Gløder for Munden, saa at Læberne svies, med Trusel, at de skal tvinges til at svælge Gløderne, hvis de intet ville æde.

Somme skal og bruge at dryppe dem smeltet Blye paa Kroppen, naar de ikke vil æde. Det er sædvanligt, at de forsøge dette Middel for at undgaae den Skiæbne, man fører dem til. En Capitain har selv fortalt Benezet¹, at han, naar de saaledes vilde sulte sig til døde, pleiede at lade fine Matroser tage een af de meest haardnakkede, og hakke ham i smaae Stykker, hvorpaa han tvang de andre til at æde disse Stykker, sværgende dem til, at han vilde behandle dem paa samme Maade, hvis de vedbleve i deres Halsstarrighed. Om Morgenen fører man dem af deres Rum op paa Dækket. En Lænke, som med den eene Ende er fastgiort i Dækket, stikker man igiennem Ringe, som dertil ere giorte i deres Kiæder. Den anden Ende af den lange Lænke sættes igien fast i Dækket. Saaledes hæftes 50 eller 60 sammen, og blive, om Veiret er godt, paa Dækket til Eftermiddagen Klokken 5. For at give dem Bevægelse, tvinger man dem, naar Veiret er godt, til at dandse. Giøre de det vrangvilligen, eller ikke net nok, saa pidskes de af den, som er tilstede, for at passe paa dem. Musiken dertil er en Tromme, der som oftest har kun Skind paa den eene Ende. Slaaes dette itu, saa tiener en gammel Tønde eller sligt i dens Sted.

Paa nogle Skibe tillader man Matroserne fri Omgang med de sorte Qvindfolk. Officiererne have uindskrænket Herredom over dem til deres Sandseligheds Fyldestgiørelse, hvoraf nogle betiene sig til gyselig Udsvævelse. Frossard anfører en Captains Exempel, som for Grusomhed mod Negrene 1788 var i London actioneret og fængslet af det Selskab, der nu er bekiendt under Navn af Sierra Leone Compagniet. Han blev blandt andet anklaget for følgende Træk: En ung Negerkone var bortført fra hendes Mand og Slægtninge, med et spædt Barn ved Brystet, og af Slavehandlerne tilbuden denne Capitain. Han vilde nok have Moderen, men ikke Barnet; da man ikke vilde skille dem ad, købte han dem dog omsider begge; men for ei at være belæsset med Barnet, betænkte han sig ikke paa at skaffe sig af med dette, hvilket han ufortøvet gjorde, ved at slaae dets Hierneskal itu paa Skibsdækket, og kaste det over Bord for Modernes Øine. Moderen var meget smuk. Hun blev derfor een Time efter slæbt ned i denne samme Captains Kammer, og nødt til at udstaae dette Uhyres Omfavnelser. — Er dette gyselige Factum bleven oplyst, saa vil og Uhyret høiligen være bleven straffet; men derom havde Forfatteren ingen Efterretning.

¹ En Qvæker, en americansk Negerveljører, som ved Exempel, Lære og Skrifter bidrog frem for alle, til at Negerslaveriet blev af hans Sect allerførst afskaffet. Han anlagde en Negerskole i Philadelphia, og opoffrede sit Livs sidste Dage paa at være Lærer derved. Han testamenterede denne Skole sin liden Formue, som bestod af 2000 Guineer, og døde 1784.